

Downloaded via the EU tax law app / web

Za?asna izdaja

SODBA SODIŠ?A (deseti senat)

z dne 20. aprila 2023(*)

„Predhodno odlo?anje – Obdav?enje – Davek na dodano vrednost (DDV) – Direktiva 2006/112/ES – ?leni 14, 15 in 24 – Polnilna mesta za elektri?na vozila – Dajanje na voljo opreme za polnjenje elektri?nih vozil, dobava potrebne elektri?ne energije ter zagotavljanje tehni?ne pomo?i in ra?unalniških storitev – Opredelitev kot ‚dobava blaga‘ ali kot ‚opravljanje storitev‘“

V zadevi C?282/22,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odlo?be na podlagi ?lena 267 PDEU, ki ga je vložilo Naczelny S?d Administracyjny (vrhovno upravno sodiš?e, Poljska) z odlo?bo z dne 23. februarja 2022, ki je na Sodiš?e prispela 26. aprila 2022, v postopku

Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej

proti

P. w W.,

ob udeležbi

Rzecznik Ma?ych i ?rednich Przedsi?biorców,

SODIŠ?E (deseti senat),

v sestavi D. Gratsias (poro?evalec), predsednik senata, M. Ileši? in I. Jarukaitis, sodnika,

generalna pravobranilka: T. ?apeta,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

ob upoštevanju stališ?, ki so jih predložili:

- za Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej B. Ko?odziej, D. Pach in T. Wojciechowski,
- za Rzecznik Ma?ych i ?rednich Przedsi?biorców P. Chrupek, radca prawny,
- za poljsko vlado B. Majczyna, agent,
- za ?eško vlado O. Serdula, M. Smolek in J. Vl?il, agenti,
- za Evropsko komisijo A. Armenia in U. Ma?ecka, agentki,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalne pravobranilke, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

Sodbo

1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 14(1) in člena 24(1) Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL 2006, L 347, str. 1), kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta 2009/162/EU z dne 22. decembra 2009 (UL 2010, L 10, str. 14) (v nadaljevanju: Direktiva 2006/112).

2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej (direktor nacionalnega organa za informiranje v davčnih zadevah, Poljska; v nadaljevanju: davčni organ) in družbo P. w W. v zvezi s predlogom za odpravo davčnega stališča z dne 16. maja 2017 (v nadaljevanju: davčno stališče).

Pravni okvir

Pravo Unije

Direktiva 2006/112

3 Člen 2(1) Direktive 2006/112 določa:

„Predmet [davka na dodano vrednost (DDV)] so naslednje transakcije:

(a) dobave blaga, ki jih davčni zavezanec, ki deluje kot tak, opravi na ozemlju države članice za plačilo;

[...]

(c) storitve, ki jih davčni zavezanec, ki deluje kot tak, opravi na ozemlju države članice za plačilo;

[...]“

4 Člen 14(1) te direktive določa:

„Dobava blaga‘ pomeni prenos pravice do razpolaganja s premoženjem v stvareh kot lastnik.“

5 Člen 15(1) navedene direktive določa:

„Kot premoženje v stvareh se štejejo tudi električna energija, plin, toplota ali energija za hlajenje in podobno.“

6 Člen 24(1) iste direktive določa:

„Opravljanje storitev‘ pomeni vsako transakcijo, ki ni dobava blaga.“

Direktiva 2014/94/EU

7 Člen 4(8) Direktive 2014/94/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2014 o vzpostavitvi infrastrukture za alternativna goriva (UL 2014, L 307, str. 1) določa:

„Države članice zagotovijo, da lahko upravljavci javno dostopnih polnilnih mest električno energijo kupujejo od katerega koli dobavitelja električne energije iz Unije v skladu z dogovorom z

dobaviteljem. Upravljavci polnilnih mest lahko strankam storitve polnjenja električnih vozil zagotavljajo na podlagi pogodb, tudi v imenu in za račun drugih ponudnikov storitev.“

Poljsko pravo

8 Člen 7(1) ustawa o podatku od towarów i usług (zakon o davku na blago in storitve) z dne 11. marca 2004 (Dz. U., št. 54, pozicija 535) v različici, ki se uporablja za spor o glavni stvari (v nadaljevanju: zakon o DDV), določa:

„Dobava blaga v smislu člena 5(1), točka 1, pomeni prenos pravice do razpolaganja z blagom kot lastnik [...]“

9 Člen 8(1) zakona o DDV določa:

„Opravljanje storitev iz člena 5(1), točka 1, je vsaka storitev, opravljena za fizično osebo, pravno osebo ali subjekt brez pravne sposobnosti, ki ni dobava blaga v smislu člena 7 [...]“

Spor o glavni stvari in vprašanje za predhodno odločanje

10 Družba P. w W. namerava opravljati dejavnost, ki zajema namestitve in upravljanje javno dostopnih polnilnih postaj za električna vozila. Te polnilne postaje bi bile opremljene s tako imenovanimi „multistandardnimi“ polnilniki, ki bi imeli hkrati priključke za hitro polnjenje z enosmernim tokom in priključke za počasno polnjenje z izmeničnim tokom. Polnjenje električnega vozila na 80 % zmogljivosti baterije s priključki za hitro polnjenje bi običajno trajalo približno od 20 do 30 minut. Polnjenje vozila s priključki za počasno polnjenje pa bi trajalo približno od 4 do 6 ur.

11 Cena, ki se zaračuna uporabnikom, bi bila med drugim odvisna od časa polnjenja, izraženega v urah za priključke za počasno polnjenje oziroma v minutah za priključke za hitro polnjenje, in od modela priključka, ki ga izbere zadevni uporabnik. Plačila bi se lahko izvedla po vsakem polnjenju ali po koncu dogovorjenega obračunskega obdobja, ne da bi bila izključena možnost vzpostavitve sistema, ki bi omogočal nakup točk, ki bi se zbirale v digitalni denarnici, da bi se uporabile za polnjenje zadevnega električnega vozila.

12 Storitve, ki se opravi pri vsakem polnjenju, bi lahko naenota glede na potrebe zadevnega uporabnika zajemala te transakcije:

- zagotavljanje opreme za polnjenje, vključno z integracijo polnilnika v operacijski sistem vozila;
- prenos električne energije s parametri, ki so ustrezno prilagojeni bateriji tega vozila;
- potrebno tehnično pomoč.

13 Družba P. w W. naj bi prav tako nameravala ustvariti namensko platformo, spletno mesto ali računalniško aplikacijo, ki bi zadevnemu uporabniku omogočala, da rezervira določen priključek ter ima vpogled v zgodovino opravljenih transakcij in plačil.

14 Družba P. w W. bi za vse te storitve zaračunavala enotno ceno.

15 Družba P. w W. je od davčnega organa zahtevala izdajo davčnega stališča, ki bi potrjevalo, da je navedena dejavnost „opravljanje storitev“ v smislu člena 8 zakona o DDV.

16 Davčni organ je v davčnem stališču menil, da je treba dobavo električne energije, potrebno za polnjenje električnega vozila, šteti za glavno storitev, medtem ko je treba druge storitve, ki jih

ponuja družba P. w W., šteti za pomožne. Iz tega naj bi sledilo, da se to, da je družba P. w W. dala na voljo opremo, ki omogoča hitro polnjenje električnih vozil, ne bi smelo šteti za prevladujoči element zadevne transakcije in da naj polnjenje vozila ne bi bilo drugotnega pomena.

17 Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie (upravno sodišče vojvodstva v Varšavi, Poljska) je na podlagi tožbe, ki jo je vložila družba P. w W., s sodbo z dne 6. junija 2018 odpravilo davčno stališče. Po mnenju tega sodišča naj bi bil prvotni namen uporabnikov polnilnih postaj uporabljati opremo, ki jim omogoča hitro in učinkovito polnjenje vozila. Tako naj bi bila z vidika zadevnega uporabnika glavna storitev dostop do polnilne postaje in nujna integracija polnilnika v operacijski sistem vozila. Cilj takega postopka naj ne bi bil nuditi električno energijo, temveč zadevnim uporabnikom dati na voljo izpopolnjeno opremo za polnjenje, s katero bi bile te polnilne postaje opremljene.

18 Po mnenju navedenega sodišča bi na eni strani zadevni uporabniki, če bi bil njihov namen le nakup električne energije za njihova električna vozila, uporabljali svoje domače omrežje ali omrežje na delovnem mestu, namesto da bi uporabljali javne polnilne postaje. Za uporabo zadnje navedenih naj bi se odložili le zaradi njihovih priključkov različnih standardov, ki omogočajo hitrejšo in učinkovitejšo polnjenje baterij električnih vozil. Na drugi strani naj cena ne bi bila izražena glede na porabljeno energijo. V teh okoliščinah naj bi bila privlačnost ponudbe polnilnih postaj za ta vozila predvsem v času polnjenja, ne pa v dostopu do električne energije.

19 Po mnenju tega istega sodišča naj bi se storitev družbe P. w W. razlikovala od storitve bencinskih pump, ki ponujajo tradicionalna goriva, ker naj ne bi dala poudarek na vrsto ali kakovost goriv, ki naj bi bili enaki pri vseh dobaviteljih, temveč na hitrost in učinkovitost polnjenja, ki naj bi bili odvisni od značilnosti opreme, ki je na voljo zadevnim uporabnikom.

20 Davčni organ je pri predložitvenem sodišču vložil kasacijsko pritožbo zoper sodbo Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie (upravno sodišče vojvodstva v Varšavi), navedeno v točki 17 te sodbe. Davčni organ v utemeljitev te pritožbe navaja, da je glavna storitev – kar se tiče odplačne dobave polnilnih postaj za električna vozila – dobava blaga, in sicer električne energije.

21 Po mnenju predložitvenega sodišča so tri transakcije, opisane v točki 12 te sodbe, tesno povezane, tako da pomenijo enotno sestavljeno transakcijo. Vzpostavitev namenske platforme, spletnega mesta ali računalniške aplikacije, ki bi zadevnemu uporabniku omogočala rezervacijo določenega priključka ter vpogled v zgodovino opravljenih transakcij in plačil, pa naj bi bila pomožna storitev, ki je del te enotne sestavljene transakcije in katere namen je potrošnikom olajšati polnjenje njihovih vozil.

22 Predložitveno sodišče ob upoštevanju dejstva, da dostop do opreme za polnjenje, ki se ponuja strankam za zagotavljanje prenosa električne energije s parametri, ki so ustrezno prilagojeni bateriji tega vozila, ni pomožni element k dobavi električne energije, meni, da je treba določiti prevladujoči element enotne storitve, opisane v točki 12 in 21 te sodbe. V tem okviru to sodišče pojasnjuje, da lahko po mnenju družbe P. w W. odločitev o uporabi storitev določene polnilne postaje narekuje želja po skrajšanju časa, potrebnega za polnjenje vozila, da bi se omogočilo hitro nadaljevanje potovanja. Tako naj bi bila cena energije z vidika zadevnega uporabnika pomembnejša od dostopa do namenske infrastrukture, ki zagotavlja krajši postanek na polnilni postaji.

23 V zvezi s tem predložitveno sodišče ugotavlja, da uporaba polnilnih postaj ni sama sebi namen, temveč je njen namen omogočiti polnjenje baterije električnega vozila. Tako naj bi uporabniki teh postaj imeli izbiro med mesti za hitro polnjenje in mesti za počasno polnjenje, ki bi jih izbrali ne le glede na trajanje polnjenja, ampak tudi ob upoštevanju značilnosti baterije vozila.

Dostop do opreme za polnjenje naj bi bil torej sredstvo, ki omogoča najboljšo uporabo dobave električne energije, ki naj bi bila prevladujoča storitev.

24 Vendar na eni strani dejstvo, da cena polnjenja vključuje tudi nadomestilo za parkiranje vozila, in na drugi strani sklicevanje v členu 4(8) Direktive 2014/94 na „storitve polnjenja električnih vozil“, ki jih zagotavljajo upravljavci polnilnih mest, predložitvenemu sodišču vzbujata dvome glede opredelitve enotne storitve iz postopka v glavni stvari kot „dobava blaga“ ali kot „opravljanje storitev“ v smislu Direktive 2006/112.

25 V teh okoliščinah je Naczelny Sąd Administracyjny (vrhovno upravno sodišče, Poljska) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo to vprašanje:

„Ali sestavljena storitev, ki se uporabnikom električnih vozil zagotavlja na polnilnih mestih in ki zajema:

- (a) zagotavljanje opreme za polnjenje (vključno z integracijo polnilnika v operacijski sistem vozila),
- (b) zagotavljanje prenosa električne energije s parametri, ki so ustrezno prilagojeni bateriji tega vozila,
- (c) potrebno tehnično pomoč za uporabnike teh vozil, in
- (d) zagotavljanje namenske platforme, spletnega mesta ali računalniške aplikacije, ki uporabnikom omogoča rezervacijo določenega priključka, vpogled v zgodovino opravljenih transakcij in plačil ter uporabo tako imenovane ‚e-denarnice‘ za plačilo posameznih polnjenj,

pomeni ‚dobavo blaga‘ v smislu člena 14(1) Direktive [2006/112] ali ‚opravljanje storitev‘ v smislu člena 24(1) te direktive?“

Vprašanje za predhodno odločanje

26 Predložitveno sodišče v bistvu sprašuje, ali je treba Direktivo 2006/112 razlagati tako, da enotna in sestavljena storitev, ki zajema:

- dostop do opreme za polnjenje električnih vozil (vključno z integracijo polnilnika v operacijski sistem vozila);
- prenos električne energije s parametri, ki so ustrezno prilagojeni bateriji tega vozila;
- potrebno tehnično pomoč za zadevne uporabnike, in
- zagotavljanje računalniških aplikacij, ki zadevnemu uporabniku omogočajo rezervacijo priključka, vpogled v zgodovino transakcij ter nakup točk, ki se zbirajo v digitalni denarnici, in uporabo teh točk za plačilo polnjenj,
- pomeni „dobavo blaga“ v smislu člena 14(1) te direktive ali tako, da pomeni „opravljanje storitev“ v smislu člena 24(1) te direktive.

27 Navesti je treba, da kadar transakcija obsega skupek elementov in dejanj, je treba upoštevati vse okoliščine, v katerih se opravi zadevna transakcija, da bi se ugotovilo, prvič, ali gre za dve ali več ločenih transakcij ali pa gre za enotno transakcijo, in drugič, ali je treba v zadnjem primeru to transakcijo opredeliti kot „dobavo blaga“ ali „opravljanje storitev“ (sodbi z dne 10. marca 2011, Bog in drugi, C-497/09, C-499/09, C-501/09 in C-502/09, EU:C:2011:135, točka 52, in z

dne 25. marca 2021, Q?GmbH (Zavarovanje posebnih tveganj), C?907/19, EU:C:2021:237, to?ka 19 in navedena sodna praksa).

28 Natan?neje, ?eprav iz ?lena 1(2), drugi pododstavek, Direktive 2006/112 izhaja, da je treba vsako transakcijo obi?ajno obravnavati kot lo?eno in samostojno, se transakcija, ki z gospodarskega vidika obsega eno samo storitev, ne sme umetno razdeliti, da se ne bi izkrivilo delovanje sistema DDV. V zvezi s tem je treba ugotoviti, da gre za enotno storitev, kadar sta dva ali ve? elementov ali dejanj, ki jih dav?ni zavezanec opravi za stranko, tako tesno povezana, da objektivno sestavljata eno samo nedeljivo gospodarsko storitev, katere razdelitev bi bila umetna (glej v tem smislu sodbi z dne 10. marca 2011, Bog in drugi, C?497/09, C?499/09, C?501/09 in C?502/09, EU:C:2011:135, to?ka 53, in z dne 25. marca 2021, Q?GmbH (Zavarovanje posebnih tveganj), C?907/19, EU:C:2021:237, to?ka 20 in navedena sodna praksa).

29 Poleg tega je treba v nekaterih okoliš?inah ve? formalno lo?enih storitev, ki bi lahko bile opravljene vsaka posebej in bi bile zato vsaka posebej predmet obdav?itve ali oprostitve, obravnavati kot enotno transakcijo, kadar te storitve niso samostojne (sodba z dne 2. decembra 2010, Everything Everywhere, C?276/09, EU:C:2010:730, to?ka 23).

30 Tako je zlasti, ?e je treba enega ali ve? elementov šteti za glavno storitev, medtem ko je treba druge elemente obravnavati kot eno ali ve? pomožnih storitev, ki se z dav?nega vidika obravnavajo enako kot glavna storitev. Natan?neje, storitev je treba šteti za pomožno storitev glede na glavno storitev, ?e za stranke ni cilj, temve? sredstvo, da lahko glavno storitev ponudnika uporabljajo pod najboljšimi pogoji (glej v tem smislu sodbi z dne 10. marca 2011, Bog in drugi, C?497/09, C?499/09, C?501/09 in C?502/09, EU:C:2011:135, to?ka 54, in z dne 4. marca 2021, Frenetikexito, C?581/19, EU:C:2021:167, to?ka 41).

31 V okviru sodelovanja, vzpostavljenega na podlagi ?lena 267 PDEU, je v pristojnosti nacionalnih sodiš?, da ugotovijo, ali je zadevna storitev v okoliš?inah posameznega primera enotna storitev, in v tem pogledu dokon?no presodijo vsa dejstva (glej v tem smislu sodbi z dne 10. marca 2011, Bog in drugi, C?497/09, C?499/09, C?501/09 in C?502/09, EU:C:2011:135, to?ka 55, in z dne 25. marca 2021, Q?GmbH (Zavarovanje posebnih tveganj), C?907/19, EU:C:2021:237, to?ki 25 in 26 ter navedena sodna praksa).

32 Postopek v glavni stvari se nanaša na kombinacijo transakcij, ki vklju?ujejo dobavo elektri?ne energije za polnjenje elektri?nih vozil in zagotavljanje razli?nih storitev, kot so zagotavljanje dostopa do polnilnih mest in olajšanje njihove uporabe, potrebna tehni?na pomo? in ra?unalniške aplikacije, ki omogo?ajo rezervacijo priklju?ka, spremljanje transakcij in njihovo pla?ilo. Predložitveno sodiš?e meni, da zadevni dobava blaga in zagotavljanje storitev pomenita enotno transakcijo v smislu DDV. Glede na informacije, ki jih ima na voljo Sodiš?e, se ne zdi, da ta opredelitev ne bi upoštevala enega od meril, navedenih v to?kah od 27 do 30 te sodbe.

33 Glede pojma „dobava blaga“ v smislu Direktive 2006/112 ?len 14(1) te direktive dolo?a, da ta pomeni prenos pravice do razpolaganja s premoženjem v stvareh kot lastnik. Ta pojem zajema vsak prenos premoženja v stvareh ene stranke, ki pooblasti drugo stranko, da dejansko razpolaga s to stvarjo kot lastnik (glej v tem smislu sodbi z dne 10. marca 2011, Bog in drugi, C?497/09, C?499/09, C?501/09 in C?502/09, EU:C:2011:135, to?ka 59, in z dne 23. aprila 2020, Herst, C?401/18, EU:C:2020:295, to?ka 36 in navedena sodna praksa). Poleg tega se elektri?na energija v skladu s ?lenom 15(1) te direktive šteje za premoženje v stvareh.

34 Glede pojma „opravljanje storitev“ v smislu Direktive 2006/112 je iz njenega ?lena 24(1) razvidno, da zajema vsako transakcijo, ki ni „dobava blaga“ v smislu ?lena 14 te direktive.

35 Za ugotovitev, ali je treba enotno sestavljeno storitev, kakršna je ta v postopku v glavni

stvari, opredeliti kot „dobavo blaga“ ali „opravljanje storitev“ v smislu navedene direktive, je treba upoštevati vse okoliščine, v katerih se opravi zadevna transakcija, da bi se ugotovilo, kateri elementi so značilni in kateri elementi so prevladujoči. Zadevne elemente je treba določiti z opiranjem na vidik povprečnega potrošnika polnilnih mest in tako, da se v okviru presoje celote upošteva tudi kakovostni in ne le količinski pomen elementov opravljanja storitev glede na tiste, ki spadajo v okvir dobave blaga (glej v tem smislu sodbo z dne 10. marca 2011, Bog in drugi, C-497/09, C-499/09, C-501/09 in C-502/09, EU:C:2011:135, točki 61 in 62 ter navedena sodna praksa).

36 Tako na eni strani sklicevanje na „storitve polnjenja električnih vozil“ v členu 4(8) Direktive 2014/94 ne prejudicira opredelitve transakcije iz postopka v glavni stvari kot „dobavo blaga“ ali kot „opravljanje storitev“ v smislu Direktive 2006/112. V skladu s členom 1 Direktive 2014/94 je namreč njen namen določiti minimalne zahteve za vzpostavitev infrastrukture za alternativna goriva, vključno s polnilnimi mesti za električna vozila. Njen namen torej ni določiti kakršno koli pravilo glede obravnave oskrbe z alternativnim gorivom z vidika DDV.

37 Na drugi strani, ker trženje blaga zmeraj spremlja minimalno opravljanje storitev, se lahko pri presoji deleža, ki ga zavzema opravljanje storitev v celotni sestavljeni storitvi, ki obsega tudi dobavo tega blaga, upoštevajo samo storitve, ki se razlikujejo od storitev, ki nujno spremljajo trženje navedenega blaga (glej v tem smislu sodbi z dne 10. marca 2011, Bog in drugi, C-497/09, C-499/09, C-501/09 in C-502/09, EU:C:2011:135, točka 63, in z dne 22. aprila 2021, Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Katowicach, C-703/19, EU:C:2021:314, točka 50).

38 V zvezi s tem, prvič, transakcija, ki vključuje prenos električne energije v baterijo električnega vozila, pomeni dobavo blaga, ker ta transakcija uporabniku polnilne postaje omogoča, da preneseno električno energijo, ki je v skladu s členom 15(1) Direktive 2006/112 izenačena s premoženjem v stvareh, porabi za pogon svojega vozila.

39 Drugič, taka oskrba baterije električnega vozila z električno energijo predpostavlja uporabo ustrezne polnilne opreme, ki lahko vključuje polnilnik, ki ga je treba integrirati v operacijski sistem vozila. Zato odobritev dostopa do te opreme pomeni minimalno opravljanje storitev, ki nujno spremlja dobavo električne energije in se zato ne more upoštevati pri presoji deleža, ki ga ima opravljanje storitev v celotni sestavljeni transakciji, ki vključuje tudi to dobavo električne energije.

40 Tretjič, tehnična pomoč, ki jo lahko zadevni uporabniki potrebujejo, pa sama po sebi ni cilj, ampak sredstvo, ki omogoča najboljšo uporabo dobave električne energije, potrebne za pogon električnega vozila. Gre torej za pomožno storitev v razmerju do te dobave električne energije.

41 To velja tudi za zagotavljanje računalniških aplikacij, ki zadevnemu uporabniku omogočajo rezervacijo priključka, vpogled v zgodovino transakcij in nakup točk za plačilo polnjenj. Take storitve namreč temu uporabniku ponujajo nekatere dodatne praktične možnosti, katerih edini cilj je izboljšati prenos električne energije, potrebne za polnjenje njegovega vozila, in omogočati pregled nad preteklimi transakcijami.

42 Iz tega sledi, da je prenos električne energije na celoma značilen in prevladujoč element enotne in sestavljene storitve, v zvezi s katero predložitveno sodišče sprašuje Sodišče.

43 Te ugotovitve ne omajajo okolščina, ki jo je navedlo to sodišče, da je mogoče pri izraženu zneska, dolgovanega za polnjenje električnega vozila, upoštevati ne le količino prenesene električne energije, ampak tudi nadomestilo za čas postanka med tem polnjenjem. Natančneje, to preprosto pomeni, da je cena na enoto dobavljenega blaga, in sicer električne energije, sestavljena ne le iz stroškov te energije, ampak tudi iz časa uporabe opreme, ki je dana na voljo zadevnim uporabnikom.

44 Ugotovitve iz točke 42 te sodbe prav tako ni mogoče ovreči, če zadevni subjekt ceno izražena zgolj na podlagi trajanja polnjenja. Namreč, glede na to, da je količina dobavljene električne energije odvisna od zmogljivosti prenosa, tudi tak izražun odraža ceno na enoto te električne energije.

45 Podobno zgolj dejstvo, da je cena na enoto hitrega polnjenja z enosmernim tokom nekoliko višja od cene na enoto počasnega polnjenja z alternativnim tokom, ne zadostuje, da bi se hitrost in učinkovitost tega polnjenja z vidika zadevnega uporabnika povzdignila v značilni in prevladujoči element zadevne transakcije.

46 Glede na zgoraj navedene preudarke je treba na postavljeno vprašanje odgovoriti, da je treba Direktivo 2006/112 razlagati tako, da enotna in sestavljena storitev, ki zajema:

- dostop do opreme za polnjenje električnih vozil (vključno z integracijo polnilnika v operacijski sistem vozila);
- prenos električne energije s parametri, ki so ustrezno prilagojeni bateriji tega vozila;
- potrebno tehnično pomoč za zadevne uporabnike, in
- zagotavljanje računalniških aplikacij, ki zadevnemu uporabniku omogočajo rezervacijo priključka, vpogled v zgodovino transakcij ter nakup točk, ki se zbirajo v digitalni denarnici, in uporabo teh točk za plačilo polnjenj,
- pomeni „dobavo blaga“ v smislu člena 14(1) te direktive.

Stroški

47 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloži o stroških. Stroški za predložitev stališča Sodišča, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (deseti senat) razsodilo:

Direktivo Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost, kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta 2009/162/EU z dne 22. decembra 2009,

je treba razlagati tako, da

enotna in sestavljena storitev, ki zajema:

- **dostop do opreme za polnjenje električnih vozil (vključno z integracijo polnilnika v operacijski sistem vozila);**
- **prenos električne energije s parametri, ki so ustrezno prilagojeni bateriji tega vozila;**

- potrebno tehnično pomoč za zadevne uporabnike, in
- zagotavljanje računalniških aplikacij, ki zadevnemu uporabniku omogočajo rezervacijo priključka, vpogled v zgodovino transakcij ter nakup točk, ki se zbirajo v digitalni denarnici, in uporabo teh točk za plačilo polnjenj,
- pomeni „dobavo blaga“ v smislu člena 14(1) Direktive 2006/112, kakor je bila spremenjena.

Podpisi

- * Jezik postopka: poljščina.